

Πνευματικὴ Οἰκοδομὴ

■ Τὸ χρέος μας ἔναντι τῶν κεκοιμημένων

«**Ἄμα μᾶς ξεχνᾶτε, πέφτουμε χαμηλά...**»*

Τὰ κόλλυβα, τὸ κεράκι, ἡ προσευχή...

Πόσο ἀπαραίτητο εἶναι νὰ προσευχομάστε καὶ νὰ κάνουμε στὴν Ἐκκλησία τὰ **Μνημόσυνα** γιὰ τὶς ψυχές τῶν κεκοιμημένων, τὸ ἀποδεικνύουν καὶ τὰ ἀκόλουθα δύο περιστατικά.

Τὰ διηγήθηκαν δύο εὐσεβεῖς καὶ καλλιεργημένες Προσκυνητρίες ἀπὸ γειτονικὸ χωριό.

* * *

Ἡ μία εἶπε:

«**Πάνω** στὸν χρόνο ποὺ κοιμήθηκε ἡ μητέρα μου, λησμόνησα τὴν ἡμέρα ποὺ ἔπρεπε νὰ γίνει τὸ **Μνημόσυνο**.

Τὸ βράδυ τὴν εἶδε στὸν ὕπνο τῆς ἡ κόρη μου (ἡ ἐγγονή τῆς) καὶ τῆς εἶπε μὲ παράπονο καὶ στενοχωρημένη:

- **Π**ές στὴν μάνα σου, γιατί μὲ ξέχασε;... **Ο**ύτε ἓνα κερί;... **Ἐ**γὼ τὴν ἄφησα στὸ πόδι μου... **Ἐ**ταν μᾶς ξεχνᾶτε, πέφτουμε χαμηλά!

Πράγματι, ἡ μητέρα μου φρόντιζε πολὺ τὰ καθήκοντά τῆς ἔναντι τῶν κεκοιμημένων.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα, ὅταν ἄκουσα τὸ μῆνυμά τῆς ἀπὸ τὸ στόμα τῆς κόρης μου, ἀμέσως ἔβρασα σιτάρι καὶ τὸ πῆγα στὴν Ἐκκλησία νὰ μνημονευθῇ.

* * *

Ἡ ἄλλη κυρία εἶπε κάτι σχετικό:

«**Λ**ησμόνησα νὰ κάνω τὰ **χρυσᾶ κόλλυβα** γιὰ τὴν μητέρα μου.

Στὴν Ρούμελη “χρυσᾶ κόλλυβα” λένε τὰ κόλλυβα ποὺ γίνονται στὸ Σάββατο τῆς ἐβδομάδος τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχολάβ-

βατον Β'), όπου τελειώνει ή αναστάσιμη Χάρι που δίδεται στις ψυχές τῶν κεκοιμημένων, σύμφωνα με τὴν Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τὸ βράδυ τὴν βλέπω στὸν ὕπνο μου, ὅτι στεκόταν μπροστὰ στὴν Εἰκόνα τῆς Παναγίας καὶ μὲ ἓνα κουτάλι ἔτρωγε κόλλυβα ἀπὸ ξένα πιάτα ποὺ ἦσαν τοποθετημένα ἐκεῖ.

- Καλὲ μητέρα, τρῶς ξένα κόλλυβα;... τὴν ρώτησα.

Καὶ ἐκείνη ἀπάντησε:

- Τί νὰ κάνω, κόρη μου, ἀφοῦ δὲν μοῦ ἔφτιαξες ἐσύ;...

Τὸ παράπονό της μὲ ἄγγιξε στὴν καρδιά. Ἀπὸ τότε ποτὲ δὲν παρέλειψα τὰ καθήκοντά μου ἔναντι τῶν κεκοιμημένων».

(*) Ἐκφράσεις τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ἔκδοσις Ἱερᾶς Γυναικείας Μοναστικῆς Ἀδελφότητος Παναγίας Βαρνάκοβας, σελ. 100, Εὐπάλιο Δωρίδος Φωκίδος 2009. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.